

I frihetslagens anda vill Veidos i den lugna dialogens form, fri från allt tvång och kränkning av människans rätt, skapa en kreativ atmosfär för kritiskt analytiskt resonemang baserat på Veidos' livsåskådning (läs [här](#)). Kritik är ett mentalt verktyg som utan känslans iblandning analyserar och bedömer sakligt oberoende av känslans attraktion eller repulsion till debattens föremål (läs om Veidos' syn på kritik [här](#)). Avsikten är att berika diskussionen och därmed förhoppningsvis underlätta en djupare förståelse av de olika uppfattningarnas ursprung, verklighetsvärde och ändamålsenlighet.

Först publicerad på www.veidos.nu den 15 januari 2020

”JAG ÄR FÖDD I FEL KROPP”

”Jag är född i fel kropp”, säger många transsexuella, det vill säga sådana människor som önskar byta kön eller redan har bytt kön. De kan uttrycka detsamma med att säga, ”jag känner mig som kvinna, född i en manskropp” och tvärtom: ”jag känner mig som man, född i en kvinnokropp”.

Dylika utsagor ger anledning till frågor som behöver besvaras.

Av yttrandet ”jag är född i fel kropp” framgår tydligt att det här rör sig om två aktörer. Den ena är den som kallar sig ”jag” och säger sig vara född i fel kropp och den andra är själva kroppen.

Vetenskapen lär oss att kroppen består av en mycket stor mängd celler av många olika slag och att dessa celler bygger upp vävnader, som i sin tur är sammansatta till organ och att, förenklat uttryckt, denna helhet av celler, vävnader och organ styres av hjärnan. Vetenskapen lär vidare att hjärnan inte bara styr övriga kroppen utan även är den del av kroppen som förnimmer genom sinnesorganen, känner och tänker, det vill säga all den aktivitet som äldre filosofer brukade hänföra till ”själen”.

Om nu vetenskapen har rätt och själen är lika med denna cellmassa, som kallas ”hjärnan” och är en del av kroppen, är det knappast riktigt att tala om ”jag” och ”kropp” såsom skilda saker. ”Jag” kan ju enligt detta vetenskapliga betraktelsesätt inte vara annat än en samling organiska celler.

Antag likväl att någon vill hålla fast vid den föreställning, som uppenbart ligger till grund för det inledningsvis anförda yttrandet, ”jag är född i fel kropp”, nämligen den att ”jag” är något som är skilt från den cellmassa som kallas kroppen. Denna person skulle man då vilja fråga: Vem är denna som du kallar ”jag”? Hur och när skedde denna olyckliga förening av de två olika aktörerna? Skedde den samtidigt med födelsen, före eller efter denna? Var befann sig detta som du kallar ”jag” innan det tog sin boning i denna kropp?

Betyder yttrandet ”jag är född i fel kropp” att detta som du kallar ”jag” före inträdet i kroppen var medvetet eller förvissat om att inte vara av samma kön som denna? Alltså ett okroppsligt eller snarare förkroppsligt ”jag” av kvinnligt kön hamnade i en manlig kropp och omvänt: ett manligt ”jag” i en kvinnlig kropp.

De två enda återstående alternativen är att denna medvetenhet eller förvissning hos det som kallas ”jag” om att vistas i fel kropp uppstod samtidigt med födelsen eller senare, sedan ”jag” och kroppen redan blivit en funktionell enhet eller kanske snarare en dysfunktionell sådan.

Om en person av manligt biologiskt kön yttrar ”jag känner mig som kvinna” eller en person med kvinnligt biologiskt kön yttrar ”jag känner mig som man”, innebär det att en dylik känsla antingen är ärftligt betingad eller icke ärftligt betingad. Är den ärftligt betingad, skulle den kunna spåras i genomet. Hittills har forskningen inte på något sätt kunna påvisa en dylik känslas ärftliga lokalisering.

Om denna känsla i strid med kroppens biologiska kön inte är ärftlig, hur och när har den då uppstått? Före födelsen och alltså innan detta som kallas ”jag” inträdde i kroppen, i samband med födelsen eller efter födelsen? Dessa är de tre enda möjliga alternativen. Vetenskapen kan nog inte befatta sig med annat än det sista av de tre alternativa svaren. Därmed återstår som den enda vetenskapligt rimliga slutsatsen att denna känsla uppstått genom yttre inflytanden. För vetenskapen blir det då viktigt att forska om vad det är för slags inflytanden, som förmår somliga människor att identifiera sig med det kön som är motsatt deras biologiska. Det handlar här om psykosociala inflytanden, de enda som logiskt återstår att undersöka.

Ingen människa kan dock ”byta kön”. Människor är mänskliga organismer, vilka tillhör ettdera könet, det manliga eller det kvinnliga. Den mänskliga organismens manliga eller kvinnliga kön är biologiskt-genetiskt bestämt och yttrar sig inte bara i de yttre och inre könsorganen utan även i kromosomuppsättningen. Ingenting i denna biologisk-genetiska bestämdhet kan bytas vare sig genom hormonbehandling eller kirurgi.

Inga kirurger kan med kniven göra en man till en kvinna eller en kvinna till man. Det enda de kan göra härvidlag är att stympa en fortplantningsduglig man eller kvinna, förvandla dem till varelser, som varken är en man eller en kvinna, utan ett könlöst neutrum, något som icke kan fortplanta sig.

Beteckningen ”könsbyte” på ett dylikt förfarande är lögn. ”Könsbyte” går inte att genomföra. Att envisas med att bruka denna beteckning är inte endast ovetenskapligt. Det är antivetenskapligt.

Forskningens uppgift är att leverera sådana fakta som kan hjälpa oss till större förståelse av mekanismen bakom dessa psykologiska könsidentifieringar.

Av: VEIDOS AB